

Erbakan vefat etti: 27 Şubat “28 Şubat”ı silecek!

D. Mehmet Doğan

Türkiye’yi Türkiye’den ibaret görenler: Erbakan dirisiyle olduğu gibi, ölüsüyle de böyle olmadığını gösterecek!

Onun cenazesi halen Türkiye’yi yöneten bir kişi olmadığı halde dünyanın, bilhassa İslam dünyasının ilgi odağı olacak. Mısır’ın, Libya’nın, Tunus’un meydanlarından Erbakan’a fatihalar armağan edilecek. Bugüne kadar Türkiye’yi yöneten hangi lider böyle bir mazhariyete sahip olabilmıştır?

Necmeddin Erbakan’ın vefatından, yazımı tamamladıktan sonra haberdar oldum. Bu haberin zihnimizde karmaşık istikametlere giden duygular, düşünceler doğurduğu tahmin edilebilir.

Erbakan’a Türkiye’nin dindar ahalisi, oy versin vermesin müteşekkirdir. Siyaset alanında en yüksek seviyede sözler söyleyen, buna mümasil planları ve icraatı olan, ülkesini, milletini ve devletini çok seven dindar bir şahsiyet vefat etti. Allah rahmet etsin!

Ya dine uzak duran, karşı çıkan, hatta hayattan silinmesini isteyenler, Erbakan’la sistematik şekilde savaş halinde olanlar?

Onların daha fazla müteşekkir olması gerektiği kanaatindeyim.

Meşhur 28 Şubat’tan bir kaç sene sonra, Fas’ın başkenti Rabat’ta Avrupa Birliği’nin iletişim konuları ile ilgili bir milletlerarası konferansı vardı. RTÜK adına katıldığım Mağrib’deki bu konferans sırasında Türkiye’nin AB nezdinde konuyla ilgili büyükelçisi ile sohbet imkanımız oldu.

Büyükelçi şu sorunun cevabını merak ediyordu ve bulamıyordu: “İslam dünyasında tek laik devlet var, Türkiye Cumhuriyeti, neden bir tek onun başına İslâmcı kökenden bir başbakan geldi?”

Büyükelçinin dünya sistemini iyi bildiği, 20. yüzyılda dünyanın hakimlerinin Türkiye’de İslâma asla bir rol biçmediğinden haberdar olduğu şüphesizdi. Bugün çok açık konuşmalıyız: Yirminci yüzyılın başında yeni Türkiye böyle bir çerçeveye içinde oluşturuldu. Türkiye batının kendisine biçtiği elbiseyi dar geleceğini bile bile giydi. Bunun değişmez bir kader olduğu neredeyse tartışılmaz ideolojik bir hakikat olarak kabul edildi.

Eğer Necmeddin Erbakan 1970’lerde kesin bir itirazla, siyasî sistem içinde kalarak, mevcut verileri kabul ederek siyasete girmese idi, Türkiye muhtemelen bu günlere kadar gelmeden yakın zamanda İslâm dünyasında görülen halk ayaklanmaları ile karşı karşıya kalacaktı. Necmeddin Erbakan, sistemin demokratik yolla evrimi için güçlü hamleler yaptı. Bu hamlesi başlangıçta olumlu tepki ile karşılaştı: Sistemin partisi, Hoca’nın partisi ile ittifak (koalisyon) hükümeti kurmayı kabul etti.

“Tarihsel yanılğı” kavramı geniş uzlaşma için bir zemini oluşturabilirdi. Fakat, sistemin kurucu partisi, kısa süre sonra çark etti ve Necmeddin Hoca’nın normalleştirme hamleleri tersine çevrilmek istendi.

Necmeddin Hoca başından itibaren hem dışa, bilhassa İslâm dünyasına doğru güçlü bir hamle yaptı, hem de cumhuriyetin müzmin başarısızlık alanı olan sanayileşme konusunu en yüksek seviyede ve yaygın biçimde ele aldı.

Bürokratik temelli partilerin bu hamleleri kavrayacak bir zihni birikimleri olmadığından, Hoca’yı hem dış hamleleri için hem de sanayileşme merkezli iç hamlelerine rağmen “gerici” saymaya devam ettiler.

Necmeddin Erbakan’a kendini cumhuriyetçi sayanlar, bilhassa teşekkür borçlular! Eğer Necmeddin Erbakan olması idi, Türkiye’nin siyasi kültürü noksan kalırdı. Türkiye son yıllarda gerçekleştirdiği atılımları yapabilecek kadroları yetiştiremezdi ve bugün dünyanın

takdirini kazanan hamleleri yapamazdı.

Bugünkü iktidar cumhuriyetin 100. yılına yönelik planlar yapıyor!

Rejimin kurucu partisi ise, daha geleceğe yönelik planı olması gerektiğini bilmiyor!

28 Şubat Erbakan'ı ve ondan sonra olabilecekleri önlemek için yapılmış umutsuz bir hamle idi.

Necmeddin Hoca, 27 Şubat'ta vefat ederek, 28 Şubat'ı gündemden düşürecek son hamlesini yaptı!

Bugün herkes Necmeddin Erbakan'dan söz etmeye mecbur!

YENİ AKİT

28 Şubat 2011